

Domagamy się nowelizacji
ustawy o VAT!

PISMO REHABILITACYJNO-GOSPODARCZE SPÓŁDZIELNI INWALIDÓW
I ZAKŁADÓW PRACY CHRONIONEJ

SZANOWNI CZYTELNICY!

Jak informujemy w bieżącym – siemdemnastym i ostatnim – Biuletynie Informacyjnym Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pomocy Niepełnosprawnym „Nasze Sprawy”, organizacja ta dokonała samorozwiązania.

Ponieważ wielokrotnie mylnie uznawano, iż jest ono wydawcą naszego pisma pragniemy jednoznacznie wyjaśnić, że było ono wydawcą jedynie wychodzącego w jego ramach Biuletynu Informacyjnego. Sam periodyk jest starszy niż O.S.P.N., a nawet jego poprzednik Krajowe Porozumienie Spółdzielni Inwalidów, pochlebiamy sobie, iż dołożyliśmy swoją niewielką cegiełkę do powołania tych organizacji, a w konsekwencji do integracji pracodawców osób niepełnosprawnych i poszerzenia oferty pracy dla tych osób.

ZATEM PISMO „NASZE SPRAWY” UKAZYWAĆ BĘDZIE SIĘ NADAL I POD TYM SAMYM TYTUŁEM.

Jego los jest całkowicie w rękach naszych Czytelników i prenumeratorów – wszystko wskazuje na to, iż przetrwa co najmniej do końca bieżącego roku.

Nie ukrywamy też, że bardzo liczymy na finansowe wsparcie ze strony Pełnomocnika ds Osób Niepełnosprawnych i Zarządu PFRON.

Wszystko też wskazuje na to, iż w ramach naszego wydawnictwa ukazywać się będzie Biuletyn Informacyjny Krajowej Izby, jako „naturalnego” następcy Stowarzyszenia „Nasze Sprawy”.

Pragniemy jednocześnie przypomnieć, że kolejny, wakacyjny i następne numery pisma otrzymają tylko ci, którzy złożyli zamówienie prenumeraty na drugie półrocze br., lub dokonali na ten cel przelewu na konto Agencji Wydawniczej „INA-PRESS”.

REDAKCJA

ZJAZD „SOLIDARNOŚCI” O NIEPEŁNOSPRAWNYCH

V Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” znaczną większością głosów przyjął m.in. uchwałę dotyczącą osób niepełnosprawnych. Z jej inicjatywą wystąpili Ryszard Naglak i Wiesław Barski z Regionu Śląsko-Dąbrowskiego. Reprezentacja niepełnosprawnych związkowców na tym forum liczyła tylko trzy osoby.

UCHWAŁA NR 7/93 Krajowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” w Zielonej Górze

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stwierdza, że rząd RP nie przeciwdziała dyskryminacyjnej polityce wobec osób niepełnosprawnych. W rezultacie osoby te nie mają możliwości pełnego korzystania ze swych praw obywatelskich.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” domaga się od rządu RP natychmiastowych działań zmierzających do ratyfikowania Konwencji MOP nr 159 i dostosowania do jej wymogów ustawodawstwa krajowego, zapewniającego równość praw osobom niepełnosprawnym.

V Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Zielona Góra, 26.06.1993 r.

MINISTER MODZELEWSKI DOTRZYMAŁ SŁOWA

Do numeru 3-4/93 „Naszych Spraw” dołączona była luzem informacja „Z ostatniej chwili” o spotkaniu przedstawicieli Ministerstwa Pracy (m.in. z min. Andrzejewską) i Ministerstwa Finansów (m.in. Modzelewskim), na którym uzgodniono, iż zostanie wydane zarządzenie zwalniające zakłady pracy chronionej od obowiązku odprowadzania podatku VAT do Urzędów Skarbowych.

Trwało to półtora miesiąca ale zarządzenie to ukazało się, prezentujemy je poniżej.

Zdecydowanie nie jest ono satysfakcjonujące dla wszystkich zakładów pracy chronionej, nie zastąpi bowiem dotychczasowych ulg w podatku obrotowym, traktujemy je jednak jako pierwszy, nie ostatni krok w tworzeniu i promowaniu optymalnego systemu zatrudniania i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych. Red.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW z dnia 16 czerwca 1993 r.

w sprawie zaniechania poboru podatku od towarów i usług od zakładów pracy chronionej

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r., Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr

35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 53, poz. 251 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Zarządza się zaniechanie poboru przypadającego od zakładów pracy chronionej podatku od towarów i usług w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy podatkiem należnym a naliczonym w rozumieniu art. 19 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127).
2. Przez zakłady pracy chronionej, o których mowa w ust. 1 rozumie się zakłady pracy spełniające warunki, określone w art. 19 ustawy z dnia 9 maja 1991 r. o zatrudnianiu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 16, poz. 201, Nr 80, poz. 350 i Nr 110, poz. 472, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 oraz z 1993 r. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127).

§ 2

Przepisu § 1 nie stosuje się do wyrobów opodatkowanych podatkiem akcyzowym.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lipca 1993 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Adam Wesolowski

MINISTER FINANSÓW
prof. Jerzy Osiatyński

WICEMINISTER FINANSÓW
dr hab. Witold Modzelewski

PFRON przedłużył okres karencji i spłaty kredytów

Przychylając się do postulatów pracowników osób niepełnosprawnych i ich organizacji – w tym Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej – Rada Nadzorcza PFRON dokonała zmiany swojej uchwały nr 8 z 26 czerwca 1992 roku, określającej zasady udzielania pożyczek ze środków PFRON. Zmiana ta dotyczy wydłużenia okresu karencji w spłacie kredytu, tym samym wydłużenia okresu jego spłaty, a zawarta w uchwale nr 28 z 27 maja br. Publikujemy ją poniżej.

Ponieważ jednak uchwały Rady Nadzorczej PFRON nie są dokumentami powszechnie znanymi, podpowiadamy, że podstawowe tezy poprzedniej uchwały dotyczącej pożyczek z Funduszu, zatem nr 8/92, zawarte są w 2-gim

numerze „Wiadomości” Biura Pełnomocnika, ten zaś jest do uzyskania we wszystkich WO-ZiR-ach. Red.

UCHWAŁA nr 28/93

Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z dnia 15 maja 1993

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad udzielania pożyczek ze środków PFRON

W związku z art. 32 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 9 maja 1991 r. o zatrudnianiu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 46, poz. 201, Nr 80, poz. 350, Nr 110, poz. 472 i z 1992 r. Nr 21, poz. 85, oraz z 1993 r. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) uchwała się co następuje:

1 §

W załączniku do uchwały nr 8 Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji

Osób Niepełnosprawnych z dnia 26 czerwca 1992 r. w sprawie zasad udzielania pożyczek ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części II wprowadza się ust. 4a, który otrzymuje brzmienie: „4a. W uargumentowanych przypadkach organ funduszu przyznający pożyczkę na cele inwestycyjne może ustalić okres karencji takiej pożyczki do 36 miesięcy. Łączny okres spłaty pożyczki wraz z okresem karencji nie może być dłuższy niż 6 lat. W okresie karencji oprocentowanie kredytu na cele inwestycyjne wynosi jeden procent stopy kredytu refinansowego w skali miesięcznej”;
- 2) w części IV w ust. 16 na początku dodaje się wyrazy: „Rada Nadzorcza lub”.

2 §

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes Rady Nadzorczej PFRON
dr Grażyna Andrzejewska-Sroczyńska

Minister Andrzejewska i prezes Milek w Jaworzu

MUSIMY ZROBIĆ WSZYSTKO BY MIEĆ SWOICH REPREZENTANTÓW W PARLAMENCIE

W trakcie szkolenia dla kierownictwa zakładów pracy chronionej (w programie m.in. VAT i nowelizacja Prawa Spółdzielczego) w Jaworzu k. Bielska-Białej, odbyło się spotkanie z Pełnomocnikiem – min. Grażyną Andrzejewską-Sroczyńską, wicedyrektorem Biura Pełnomocnika – Lilianą Pindor i prezesem Zarządu PFRON – Zbigniewem Miłkiem.

Nie mamy możliwości szerokiego przedstawienia wszystkich spraw i problemów, które były tam prezentowane, w relacji ograniczymy się zatem do pewnego wyboru.

– Istnieje luka prawna w orzecznictwie o inwalidztwie – – dzieci do 16 roku życia nie mają możliwości uzyskania statusu osoby niepełnosprawnej, nawet przy najcięższych schorzeniach, czy dysfunkcjach. Lekarze zatem nie chcą im wystawiać skierowań do udziału w turnusach rehabilitacyjnych, nie ma też formalnej możliwości dofinansowania takiego udziału.

– Z. Milek: Rada Nadzorcza Funduszu wyszła już naprzeciw tym oczekiwaniom i – mimo iż nie zostaną spełnione pewne wymogi formalne – podjęła decyzję o dofinansowywaniu udziału dzieci niepełnosprawnych w turnusach rehabilitacyjnych. Fundusz już to czyni.

– Inwalidzi nie mają dostępu do sanatoriów nad morzem. Świnoujście jest w remoncie, do innych ośrodków odmawia się nam skierowań..

– L. Pindor – przewodnicząca Rady Nadzorczej FOZi: Fundacja Ochrony Zdrowia Inwalidów nie ma możliwości dysponowania miejscami we własnych sanatoriach, rozdzielnictwo jest w jednych rękach i nie mamy na nie wpływu. Tym niemniej możemy i bę-

dziemy interweniować w trybie indywidualnym. Sanatorium w Świnoujściu jest rzeczywiście w remoncie, jednak – dzięki wydatnej pomocy finansowej PFRON – wszystko wskazuje, iż niebawem się on zakończy.

– Brakuje w naszym środowisku przepływu informacji – zwracając się indywidualnie z każdym pytaniem do Biura Pełnomocnika czy PFRON, kompletnie zablokujemy te instytucje. Byłoby dobrze stworzyć coś w rodzaju Centrum Informacyjnego, skąd byśmy je uzyskiwali, a składali swoje informacje – co się dzieje „na dole”.

– G. Andrzejewska: Będziemy mieć – Biuro Pełnomocnika i PFRON bezpośredni kontakt z „Kurierem Spółdzielczym”, gdzie będą publikowane nasze materiały, dużo bieżących informacji interesujących dla Państwa znajduje się też w miesięczniku „Nasze Sprawy”. PFRON zamieszcza też coraz więcej ogłoszeń w prasie centralnej i telegazecie. Do dyspozycji Państwa może być też Biuletyn Informacyjny „Wiadomości” wydawany przez Biuro, otrzymują go wszystkie Woj. Ośrodki ds. Zatrudnienia i Rehabilitacji.

– Czy możliwa jest refundacja oprzyrządowania – pod kątem potrzeb osób niepełnosprawnych – już istniejących stanowisk pracy?

– L. Pindor: Oczywiście tak.

– Co czynić, by dowiedział się o tym WOZiRON w Bielsku-Białej?

– Inne ośrodki też o tym nie wiedzą!

– L. Pindor: Położyliśmy większy nacisk na doinformowanie pracowników WOZiR, spotykamy się z nimi coraz częściej, ta sytuacja będzie się poprawiać. Niektóre ośrodki ciągle jeszcze boją się zawierać umowy na

duże kwoty, nie mają doświadczenia w dysponowaniu dużymi pieniędzmi.

– Musimy zrobić wszystko, by mieć w parlamencie swoich reprezentantów – musimy szukać tam „proteż”. Dla Pani Minister wspaniałym narzędziem działania byłoby bezpośrednie uczestnictwo w pracach parlamentu. Musimy się także zmobilizować w regionach – poszukiwania i akcję wspierania „naszych” kandydatów należy upowszechniać w całym kraju.

– G. Andrzejewska: Parlamentarzystom sprawy osób niepełnosprawnych są zupełnie obce, brak jest ich rzeczywistego zainteresowania, byłoby korzystnym zorganizowanie takiej grupy. Popieram, by w swoich środowiskach szukać osób, którym te sprawy są bliskie, bo przeprowadzić cokolwiek z tym parlamentem było bardzo trudno.

Min. Andrzejewska powiedziała również, iż po wyborach i powołaniu nowego rządu liczy się ze zmianą na stanowisku Pełnomocnika. Już w tej chwili odczuwalne są silne naciski na jej Urząd i PFRON, próbuje się kwestionować samą celowość istnienia Funduszu. Mimo iż nie dysponujemy dostępnymi do żadnych liczących się mediów powinniśmy rozpocząć możliwie szeroką akcję informacyjną i propagandową. Na akcję wyborczą popierającą kandydatów środowiska osób niepełnosprawnych pani minister będzie zabiegała o środki PFRON, aczkolwiek sama nie zamierza kandydować w wyborach do parlamentu.

Pan prezes Milek stwierdził, iż mimo wszystko usilnie będzie namawiał min. Andrzejewską do ubiegania się o miejsce w parlamencie.

Ryszard RZEBKO

Z Biura Pełnomocnika ds Osób Niepełnosprawnych otrzymaliśmy Komunikat Prasowy nr 1, który nakreśla aktualne kierunki jego działania oraz inicjatywy PFRON. Są to:

1. Zakończenie negocjacji z Min. Finansów w sprawie zwolnienia zakładów pracy chronionej z odprowadzania podatku VAT, tym samym zachowania prawa do zwrotu podatku zapłaconego przy nabyciu towarów i usług.
2. Uruchomienia przez PFRON Programu dofinansowania zakupów celowych.
3. Uzgodniono projekt aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych zamieszkujących tereny wiejskie.
4. Nawiązano współpracę z Polskim Komitetem Normalizacji, Miar i Jakości dotyczącą m.in. szkolenia i zatrudniania osób niepełnosprawnych.
5. Zorganizowano spotkanie redaktorów czasopism poświęconych sprawom osób niepełnosprawnych.

Ponieważ o wszystkich – prócz jednej – tych sprawach informowaliśmy już Czytelników na naszych łamach, przytaczamy tylko punkt 3 Komunikatu.

POWSTAJE PROGRAM DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH ROLNIKÓW

Zakończono rozmowy z przedstawicielem Międzynarodowego Biura Pracy p. Wilhelmem Momm w sprawie systemu zatrudniania i rehabilitacji niepełnosprawnych rolników i dostosowania tego systemu do wymagań EWG.

W wyniku przeprowadzonych w Warszawie konsultacji uzgodniono projekt pilotażowego programu dotyczącego pobudzenia działalności zarobkowej osób niepełnosprawnych zamieszkujących tereny wiejskie. Program ten wdrożony będzie w dwóch wybranych regionach kraju.

Przygotowano również propozycje rozwiązań i działań usprawniających system zatrudniania niepełnosprawnych rolników. We wrześniu br. pod auspicjami Międzynarodowej Organizacji Pracy planuje się zorganizowanie międzynarodowego seminarium dotyczącego rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych. W seminarium wezmą udział przedstawiciele organizacji niosących pomoc osobom niepełnosprawnym krajów Europy Środkowej i Wschodniej.

Od Redakcji

Celem realizacji tych prac powołano Międzyresortowy Komitet Nadzorczy ds Realizacji Programu Rehabilitacji Zawodowej Niepełnosprawnych Rolników, w skład którego – prócz reprezentantów Biura Pełnomocnika – weszli przedstawiciele PFRON, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Ministerstwa Rolnictwa, Urzędu Pracy i Departamentu Pomocy Społecznej MPiPS.

27 kwietnia odbyło się drugie spotkanie tego Komitetu, trzecie zaplanowane na 15 czerwca br. nie doszło do skutku z nieznanymi nam przyczyn.

WAR

CZY „OPCJA SPÓŁDZIELCZA” NIE BĘDZIE PRZESŁANIAĆ PANU ŚWIATA?

Wywiad z nowym zastępcą prezesa PFRON – Andrzejem Pałą

Z dniem 1 czerwca br. na stanowisko zastępcy prezesa Zarządu PFRON powołany został pan ANDRZEJ PAŁKA – znany w środowisku pracodawców osób niepełnosprawnych głównie ze swych działań na niwie ich integracji, współtwórca Stowarzyszenia „Nasze Sprawy” i Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej.

Absolwent pedagogiki o kierunku pedagogika rewalidacyjna i ogólna, zawodowo ze spółdzielczością inwalidów związany od 1971 roku. Ma 46 lat, żona jest nauczycielką, dwójka dzieci, zainteresowania: uczynienie z zakładów pracy chronionej silnego filaru krajowej gospodarki, wędkarstwo, turystyka, literatura piękna.

Po krótkim, dwutygodniowym urzędowaniu w Zarządzie PFRON zgodził się na udzielenie „Naszym Sprawom” wywiadu.

Red. – Czy nominacja ta była dla Pana zaskoczeniem?

A.P. – Sama nominacja – nie, natomiast byłem zaskoczony, gdy kilka miesięcy temu pytało mnie o zgodę na objęcie tego stanowiska. Mówiło się wówczas, iż w ramach najbliższej nowelizacji ustawy o rehabilitacji skład Zarządu PFRON będzie poszerzony, rozumiałem to zatem jako pytanie i ewentualność, iż jestem brany pod uwagę jako jeden z zastępców prezesa Zarządu Funduszu.

Red. – Jak widzi Pan – w kategoriach najbardziej generalnych – rolę i funkcję Funduszu?

A.P. – PFRON stanowi świetną podstawę do rozwiązywania problemu zatrudniania osób niepełnosprawnych. Zdaje sobie sprawę, iż nie miał on jeszcze czasu na właściwie przygotowanie swoich struktur i instrumentów działania, funkcjonuje ponadto pod ogromną presją środowiska. Zorganizowanie tych struktur i uruchomienie mechanizmów pozwoli na powiększenie aktywności Funduszu i zwiększenie efektywności jego działania. Jest to kwestia zorganizowania m.in.:

– banku zakładów pracy chronionej, który ponadto załatwiałby wszystkie sprawy finansowe osób niepełnosprawnych,

– oddziałów terenowych PFRON – celem jego przybliżenia do klienta, z pozostawieniem w Warszawie decyzji o charakterze strategicznym,

– stworzenie takich mechanizmów, które powodowałyby aktywniejszą restrukturyzację słabych gospodarczo zakładów pracy chronionej, ich większą aktywność na rynku,

– stymulowanie powiązań kapitałowych między poszczególnymi zakładami pracy chronionej, celem wspólnych przedsięwzięć gospodarczych.

Cel podstawowy działalności PFRON jest

jeden: utrzymanie dotychczasowych i tworzenie nowych stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych. Na to potrzebne są pieniądze, dla ich zdobycia trzeba mieć rynki zbytu, te zaś można zdobyć tylko łącząc się kapitałowo, gospodarczo.

Red. – Jak Pan – człowiek wywodzący się ze spółdzielczego środowiska niepełnosprawnych widzi się wobec innych pracodawców tych osób? Czy „opcja spółdzielcza” nie będzie przesłaniać Panu świata?

A.P. – Coś w tym jest, tak przynajmniej uważają niektórzy. Jeden z członków Rady Nadzorczej PFRON zaapelował nawet do mnie bym nie ulegał wpływom i podszeptom środowiska, z którego się wywodzę. Ja natomiast nie wstydzę się go, uważam że jest wspaniale i – mimo wszystko – na dzień dzisiejszy jest największym dysponentem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych. Uważam ponadto, że po tylu latach znakomicie znam wszelkie jego wady i zalety i wady te potrafię bardziej surowo osadzić niż ktokolwiek z zewnątrz. Za największą wadę spółdzielczych zakładów pracy chronionej uważam niestabilny system zarządzania majątkiem. Sami spółdzielcy powinni się pilnie zastanowić co z tym zrobić – oczywiście działając w ramach prawa spółdzielczego, które wszak nie wyklucza zawierania kontraktu z kierownikiem ogólnym spółdzielni.

Red. – Ponieważ nie jest tajemnicą, że był Pan związany ze środowiskiem, które m.in. powołało Krajową Izbę Gospodarczo-Rehabilitacyjną, jaki będzie Pański stosunek do innych organizacji, np. Krajowego Związku Rewizyjnego?

A.P. – Nie będę ukrywał, iż idea Izby była mi bliższa, ze względu na otwartość jej formuły umożliwiająca ona integrację wszystkich podmiotów zatrudniających osoby niepełnosprawne, bez względu na rodzaj ich własności. Z tego samego jednak względu – że w zakładach spółdzielczych i prywatnych pracują takie osoby niepełnosprawne – mam zamiar, w miarę swoich możliwości, aktywnie wspierać wszelkie rozsądne działania i Krajowego Związku i Krajowej Izby. Chciałbym dodać, że złożyłem rezygnację z pełnienia jakiegokolwiek funkcji w Krajowej Izbie Gospodarczo-Rehabilitacyjnej.

Red. – Biorąc pod uwagę dotychczasową rotację w obsadzie Zarządu Funduszu, na jak długo ocenia Pan czas trwania swojej funkcji?

A.P. – Zdaje się, że „średnia życia zawodowego” członka Zarządu PFRON wynosi 8–12 miesięcy.

Red. – Dziękuję za rozmowę.

Notował
Ryszard Rzebko

Piękna pogoda, słońce nie za duże nie za małe, lekki wietrzyk, trawa zielona – jak na tę porę roku przystało i sucha bieżnia – oto wielkie atuty Mityngu Sportowców Niepełnosprawnych na stadionie w Mysłowicach, którego organizatorem byli: OSIRI „Start” Katowice, MKKONiSI „S” z Katowic i katowicka RSUP.

Piszę o suchej bieżni nie bez przyczyny, albowiem we wspomnieniach biorących udział w mysłowickim Mityngu wciąż pojawiała się błotnista bieżnia stadionu w Kaliszu. Tam zawody odbywały się w ulewnym deszczu. Kółka wózków tonęły w błocie. A jednak wszyscy wytrwali do końca w dobrej kondycji psychicznej i zdrowiu. Zwyciężył sportowy duch i ambicja. Te uczucia dominowały i tym razem, wzbogacone radością z pięknego dnia.

Na środku stadionu uwijały się rozradowane dzieci, ustawiały się reprezentacje z emblematami ekip. Spotkali się na Mityngu zawodnicy reprezentujący kluby sportowe, spółdzielnie inwalidów i zakłady pracy chronionej województw katowickiego, bielskiego i często-

„Mam jeszcze

MITYNG SPORTOWY NIEPEŁNOSPRAWNYCH

chowskiego. Spiker ciepłym głosem nawiązuje z nimi szybko kontakt, wprowadza przyjazną atmosferę. Każda ekipa pozdrawia współzawodników i zgromadzoną publiczność. I wreszcie następuje oficjalne otwarcie Mityngu. W tym roku uczestniczy w nim ok. 400 zawodników. Serdecznie wita wszystkich pan Wiesław Barski przewodniczący Krajowej Sekcji Osób Niepełnosprawnych NSZZ „Solidarność”. Wyraża m.in. nadzieję, że integracja osób niepełnosprawnych ze społeczeństwem stanie się jednym z rzeczywistych elementów polityki społecznej nowego parlamentu i nowego rządu.

Następuje wciągnięcie flagi na maszt, a pan Marek Marszał – mistrz Polski w pływaniu (i wielokrotny v-ce mistrz) przy ogromnym aplauzie biegnie ze zniczem. I to jest najpiękniejsza chwila rozpoczęcia zawodów, najbardziej wzruszająca.

Marszałek Senatu August Chęłkowski po powitaniu sportowców wypowiada sakramentalną formułę: „Mityng sportowców niepełnosprawnych Mysłowice'93 uważam za otwarty”.

Zmagania sportowców trwały do 14⁰⁰. W południe wszyscy mogli posilić się pyszną grochówką i grzaną kielbasą. Zawody przebiegały w sposób dobrze zorganizowany i sprawny, również dzięki fachowości i życzliwemu postrzeganiu człowieka przez spikera.

Klasyfikacja drużynowa Mityngu Sportowego „Mysłowice '93”

1. Zrzeszenie Sportowe „Start” Bielsko-Biała
2. Zakład Rehabilitacji Zawodowej Inwalidów w Reptach Śl.
3. OSIRI „Start” Katowice
4. „Raciborzanka” Racibórz
5. „Delam” Dąbrowa Górnicza
6. „Odnowa” Pszczyna

Krążąc między odpoczywającymi zawodnikami słuchałam odpowiedzi na pytania dlaczego tutaj są i co daje im uprawianie sportu?

Sonia i Marek Babutowie z humorem odpowiedzeli, że dla frajdy, zabawy i dla własnej ambicji – żeby się sprawdzić.

Basia Omylińska z radością rozglądała się wokół siebie, szukając starych znajomych. *Jestem tutaj, bo to dla mnie wielka radość móc wyrwać się z domu, odsunąć na bok codzienne problemy. Poza tym chcę sprawdzić na ile mnie stać, jaki wynik mogę osiągnąć – mam jeszcze ambicje.*

Marian Wnuk – przewodniczący Bielskiego Związku Inwalidów Narządu Ruchu – z którym przegadałam kawał czasu powiedział, że uprawia sport przede wszystkim po to, aby utrzymać kondycję. *Dla mnie to po prostu rehabilitacja. Kiedyś przez 4 lata nie potrafiłem się poruszać – teraz dzięki sportowi osiągnąłem bardzo dużą sprawność.* Medale zdobyte przez pana M. Wnuka (ponad 113) mówią same za siebie. Dzięki uczestnictwu w różnorodnych zawodach poznał nie tylko Polskę ale mnóst-

e ambicje!"

TOWY OSÓB H „MYSŁOWICE '93”

Lista głównych sponsorów Mityngu Sportowego Mysłowice '93

- S.I. „Technoszczot” Piekary Śl.
- Zarząd Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność”
- PHUP „Wega” Dąbrowa Górnicza
- Spółdzielnia Pracy Niewidomych Chorzów
- Biuro Doradztwa i Usług „HERA”
- Zarząd Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność”
- PPH „Zagłębie” Sosnowiec

wo krajów w Europie. Sport dla niego to nie tylko wielka praca ale i wielka przyjemność. Zaczął ćwiczyć już 26 lat temu zachęcony i prowadzony przez nauczyciela w-f w szkole podstawowej pana F. Pietrykowskiego. Wspomina go z uśmiechem, bardzo ciepło i widocznym wzruszeniem. *Trzeba było pokonać wiele barier, również przelamać tę najważniejszą – psychiczną. Dzisiaj mogę służyć radą i doświadczeniem młodszym kolegom. Przekonałem już 26 osób, które na stałe uczestniczą już w różnych zawodach sportowych i mityngach. To mi daje ogromną satysfakcję i radość.*

Marian Wnuk, Ryszard Moryc to sztandarowe postacie sportu niepełnosprawnych – znani w kraju i za granicą. Są dla innych niedościgłym wzorem. Ale cieszyć się należy, że są chętni do ich naśladowania. I to coraz więcej. Zwrócił na to uwagę pan marszałek A. Chelkowski – obecny również dwa lata temu na Mityngu sportowców niepełnosprawnych w Mysłowicach.

Wielu sportowców po raz pierwszy brało udział w takich zawodach, często z niewielkim przygotowaniem ale przecież liczy się przede wszystkim chęć uczestnictwa. Na pewno atmosfera Mityngu, żywy doping publiczności utwierdzą w nich potrzebę uprawiania sportu i chęć kolejnego sprawdzenia swoich umiejętności i możliwości.

IKa

Zdjęcia: Redakcja

FOZI URUCHOMIŁA AGENCJĘ CELNĄ W ŁODZI

W maju tego roku (uroczyste otwarcie miało miejsce 28 maja) Fundacja Ochrony Zdrowia Inwalidów uruchomiła w Łodzi, przy ul. św. Teresy 106 przedsiębiorstwo, w skład którego wchodzi Agencja Celna, Oddział Celny i Kasy Banku, co umożliwia kompleksową obsługę celną podmiotów gospodarczych.

W tym wspólnym przedsięwzięciu partycypują ponadto Urząd Celny w Łodzi i łódzki oddział Banku Rozwoju Rolnictwa w Poznaniu. Środki, które będą pozyskiwane w tej działalności gospodarczej będą służyły niesieniu pomocy osobom niepełnosprawnym w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego i edukacji.

Zarząd FOZI pragnie ponadto przypomnieć, iż pod tym samym adresem świadczone są usługi z zakresu składu celnego, z których na preferencyjnych warunkach korzystać mogą zakłady pracy chronionej.

(rhr)

PLOTKA?

Do naszej Redakcji doszły słuchy, że materiał „Zupełnie jawnie o próbie poufnego podziału” opublikowany w numerze 3-4/93 „NS” wzbudził spore poruszenie w szeregach Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielni Inwalidów i Spółdzielni Niewidomych.

Nie bardzo rozumiem dlaczego – bo informacja, że organizacja ta wystąpiła o finansową schedę po likwidowanym CZSI pochodziła z „Kuriera Spółdzielczego”, na którego konkretny numer powoływałem się. Nie słyszałem, ani też nie czytałem, by Związek tę informację dementował.

Tymczasem podobno jego Zarząd wystosował do naszej Redakcji pismo oprostowujące sposób stawiania przez nas tej sprawy i prostujące jakieś nieścisłości.

Nie otrzymaliśmy go do 30 czerwca br., aczkolwiek żalujemy – działając przy otwartej kurtynie chętnie opublikowalibyśmy je w całości. Racje stron ocenialiby zaś sami Czytelnicy.

Ryszard Rzebko

Do Pani Marii i wszystkich zatrudnionych w „Zygmuncie”

Gdybym była jakimś reprezentantem władzy Bośni i Hercegowiny – przyznałabym Wam oficjalne wyróżnienie na znak wdzięczności. A ponieważ nie jestem, mogę jedynie w ten sposób podziękować za wszystko co dla nas zrobiliście.

Dzięki Wam darzę wielkim szacunkiem wszystkich Polaków i Waszą Ojczyznę. Życzę, aby nigdy Was nie dotknęła wojna. Jeśli możecie, wybaczenie mojemu narodowi błędy. Wierzcie mi, że wygnaniec prędzej zwariuje niż zachowa godność. Mówię to z doświadczenia. Z wielkim uczuciem zawsze będę Wam wspominać.

Dżemila Čenanović

Szanowna Pani Mario – piszę do Pani z Vänersborga – miasta w Szwecji. Zarówno Amra i ja szczęśliwie dojechałyśmy do Świnoujścia. Spotkałyśmy się z mężem dzięki – w dużej mierze Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi i oczywiście Pani.

Mnie osobiście było lepiej i (wygodniej) bardziej komfortowo w Polsce niż tutaj – ale ważne jest to, że jako rodzina jesteśmy razem. Droga p. Mario, życzę Pani dużo zdrowia i szczęścia w życiu i pracy.

Napiszę ponownie później. Proszę pozdrowić p. Aurelię, p. Teresę, p. Gabrysię i pozostałych.

Kochające Dżemila i Amra

Można zachodzić w głowę skąd odpryski wielkiego dramatu jaki na naszych oczach rozgrywa się w byłej Ju-

gosławii trafiły na łamy „Naszych Spraw”.

Odpowiedź jest prosta: adresatką tych listów jest pani Maria Lorek – kierowniczką Ośrodka Rehabilitacyjno-Wypoczynkowego „Zygmunt” w Jaworzu, katowickiej Regionalnej Spółdzielni Usługowo-Produkcyjnej. Od października ub. roku do końca maja tego roku przebywało w nim 92 uchodźców – głównie dzieci – z ogarniętej wojną domową Bośni i Hercegowiny.

Skromność personelu ORW „Zygmunt”, który w żaden sposób nie nagłaśniała swojej pełnej poświęcenia pracy, została nagrodzona wdzięcznością i pamięcią uchodźców – o czym wymownie świadczą zamieszczone tłumaczenia listów – jak i znalazła bardziej oficjalny wyraz.

*Pełnomocnik
Wojewody Bielskiego
ds. Dzieci z Bośni i Hercegowiny*

*Szanowna Pani
Maria Lorek
Kierownik Ośrodka
Wypoczynkowo-Rehabilitacyjnego
„Zygmunt”
w Jaworzu Dolnym*

*Szanowna Pani,
pozwolę sobie złożyć serdeczne podziękowania za szczere zainteresowanie i bezinteresowną serdeczność okazaną dzieciom oraz osobom towarzyszącym z Bośni i Hercegowiny przebywającym w ośrodku „Zygmunt”.*

Dzięki okazanej trosce, otwartemu sercu osoby te bez względu na czy to Serbowie, Muzułmanie czy Chorwaci, z dala od tragizmu jaki dotknął ich Kraj,

mogły w spokoju żyć, uczyć się, poznawać naszą kulturę i historię.

Na Pani ręce składam gorące podziękowania dla całego personelu ośrodka.

*Łączę wyrazy podziękowania
i szacunku*

Bogdan Kocurek

Bielsko-Biała, 17.VI.1993 r.

*Szanowna Pani
mgr Maria Lorek
Kierownik
Domu Wczasowego „Zygmunt”
w Jaworzu*

Zarząd Wojewódzki Polskiego Czerwonego Krzyża w Bielsku-Białej serdecznie dziękuje za wspaniałą współpracę w zakresie opieki nad grupą uciekinierów z Bośni i Hercegowiny, którzy przebywali w kierowanym przez Panią ośrodku.

Dzięki wszechstronnej opiece, jaką roztaczała Pani i personel ośrodka nad uciekinierami, mogli oni wspaniale odpuścić po okrucieństwach wojny.

Prosimy przekazać podziękowania wszystkim pracownikom ośrodka za wspaniałą współpracę.

*SEKRETARZ
Zarządu Wojewódzkiego PCK
mgr Aurelia Włoch*

Myślę, że będziemy wyrazicielami opinii wszystkich Czytelników „NS” przyłączając się do tych podziękowań. O wielkości człowieka decydują bowiem przede wszystkim zdolność współodczuwania cierpienia, przeciwdziałanie mu i czynna postawa wobec ludzkiej tragedii. Postawa i praca personelu „Zygmunta” to współczesny ekumenizm – praktyczna realizacja przesłania miłości bliźniego, dobra i pokoju.

IKa

NIE WSZYSCY PRZECZYTALI

NIEPEŁNOSPRAWNI BARDZIEJ SPRAWNI

Już we wrześniu niepełnosprawny na wózku inwalidzkim będzie mógł w Warszawie za 20 tys. zł skorzystać z usług pierwszej w kraju komunikacji miejskiej.

Stworzą ją na początek cztery specjalnie przystosowane mikrobusy mercedes 208D kupione przez Fundację Transportowych Usług Specjalistycznych.

Zawiozą one każdego inwalidę do lekarza na badania, do teatru, na spotkanie. (fif)

G.W. nr 132 z 8.06.1993 r.

★★★★★

Uczelnia dla niepełnosprawnych

LOGARYTMY W BRAJLU

Drukarki komputerowe działające w systemie Braille'a, piszące telefony i podnośniki dla wózków inwalidzkich umożliwią studia niepełnosprawnym w siedleckiej Wyższej Szkole Rolniczo-Pedagogicznej.

Niepełnosprawni mogą w Siedlcach studiować matematykę, chemię, historię, filologię polską oraz specjalności pedagogiczne. Od dwóch lat studiują tam już niewidomi i niedosłyszący. W przyszłym roku akademickim dołączą do nich studenci na wózkach inwalidzkich lub o kulach.

- Dotychczas niepełnosprawni mogli studiować tylko dzięki wysiłkom i zaangażowaniu całej rodziny. u nas będą mogli to robić całkiem samodzielnie - powiedziała nam dr Bożena Stępniań-Swiętek, pełnomocnik ds studentów niepełnosprawnych siedleckiej WSRP. Przystosowano już część sal wykładowych, a w czasie wakacji na korytarzach zostaną zamontowane podnośniki dla wózków inwalidzkich umożliwiające pokonywanie schodów.

Uczelnia zakupiła za 1,5 mld zł notebooki, komputery wyposażone w syntezatory mowy i drukarki w systemie Braille'a dla niewidomych. Głuchoniemi i niedosłyszący otrzymają najnowocześniejsze aparaty słuchowe - głos wykładowcy będzie do urzędzeń docierał drogą radiową. W akademikach zostaną zamontowane telefony piszące i wzmocnione słuchawki telefoniczne.

Niepełnosprawni będą studiowali na takich samych prawach, jak inni studenci. Uczelnia nie przewiduje dla nich żadnych ulg.

- Przewidujemy nabór do 10 proc. niepełnosprawnych na każdy kierunek studiów, bo tyłu jest ich w naszym społeczeństwie - stwierdziła dr Stępniań-Swiętek. - Dotychczasowa praktyka wykazała, że są oni w stanie skutecznie rywalizować ze zdrowymi kolegami. Najlepszym studentem I roku matematyki jest niewidomy Darek Mikułowski. Jedynie głuchoniemi mają pewne kłopoty z pojęciami abstrakcyjnymi i dziekan matematyki rozważa możliwość stworzenia dla nich roku adaptacyjnego.

Kandydaci, którzy chcą podjąć studia w roku akademickim 1993/94, powinni złożyć dokumenty do 15 czerwca w dziale dydaktyki WSRP w Siedlcach, ul. 3 Maja 54, tel. 259-46. Jak nas zapewniono, dla niepełnosprawnych termin ten może zostać przedłużony - byle zdążyli przed 1 lipca, kiedy to rozpoczną się egzaminy

wstępne. Wszelkie informacje na ten temat można uzyskać pod siedleckim tel. 284-11 wew. 12.

Grzegorz WELIK, Siedlce

● Za pośrednictwem „Gazety” pełnomocnik ds studentów niepełnosprawnych zwraca się z prośbą o informację, gdzie można kupić lub zamówić specjalistyczny mikrobus z podnośnikiem do przewozu wózków inwalidzkich. Uczelnia dysponuje funduszami na ten cel. Kontakt: Siedlce, tel. 284-11 wew. 12.

G.W. nr 135 z 12 - 13.06.1993 r.

★★★★★

EMERYT NIE KOMUNISTA

Polska Partia Emerytów i Rencistów wystawi własnych kandydatów do Sejmu i Senatu - zdecydował w sobotę w Bydgoszczy kongres partii.

W apelu wyborczym wezwano „weteranów pracy” do „masowego udziału w wyborach”. PPEiR nie zdecydowała jeszcze, czy pójdzie do wyborów sama czy w bloku z innymi partiami. W kuluarach mówiło się, że najbardziej prawdopodobny jest sojusz wyborczy z SdRP, choć reprezentanci z Warszawy i Szczecina mówili „Gazecie”, że „nie wyobrażają sobie wspólnej listy z komunistami”.

Jan GRZECHOWIAK

Bydgoszcz

G.W. nr 136 z 14.06.1993 r.

NAPISALI DO REDAKCJI

„LIGIA” S.A.

W związku z pismem - znak N/93 z dnia 12.05.1993, kierowanym do wydawnictwa „Nasze Sprawy” - Pismo Rehabilitacyjno-Gospodarcze Spółdzielni Inwalidów i Zakładów Pracy Chronionej w Katowicach, informujemy:

Spółka Akcyjna „Ligia”, której siedziba znajduje się na terenie ZPC „URSUS” w Warszawie, ul. Traktorzystów 10 jest przedsiębiorstwem wielobranżowym, w którym w chwili obecnej - do czasu uruchomienia produkcji rozwija się działalność handlową Zakład Nr 3 „gielda towarowa”.

Działalność handlowa prowadzona przez SA „LIGIA” dotyczy pośrednictwa m.in. przy sprzedaży produktów rolnych, suszów warzywnych, odzieży, sprzętu elektrycznego, butelek plastikowych, drewna i sklejki, traktorów produkowanych przez ZPC „Ursus”.

Nic nie stoi na przeszkodzie, ażeby S.A. „Ligia” zajęła się również sprzedażą ubrań roboczych, które produkuje Spółdzielnia Inwalidów „Sizel”, które są poszukiwane na rynku w Warszawie. Zapraszając do współpracy prosimy o nadesłanie nam oferty handlowej obejmującej wszystkie towary produkowane przez Waszą Spółdzielnię.

Współpraca handlowa z ZPC „Ursus” układa się nam pomyślnie ku obopólnemu zadowoleniu, bo w ramach tej współpracy za odpowiedzialność przewidzianą dla spółki podjęliśmy się sprzedaży traktorów (głównie na Bliski Wschód), zaś ZPC „Ursus” zobowiązał się do nabywania potrzebnych im towarów oferowanych przez S.A. „Ligia”.

Zakład Nr 1 (szwalnia), którego uruchomienie przewidziane jest na jesień 1993 r., zajmie się głównie produkcją garniturów i płaszczy męskich oraz konfekcji damskiej.

Stanowisko Spółdzielni Inwalidów „Sizel” zawarte w piśmie jest dla nas zaskoczeniem, bowiem inwalidzi z Gorzowa Wielkopolskiego powinni jak nikt inny rozumieć „niepełnosprawnych” z województwa stołecznego, którzy znajdą pracę w szwalni S.A. „Ligia”.

Uważamy, że nie należy stwarzać sobie trudności, lecz rozumieć istniejącą sytuację ekonomiczną, współpracować i wzajemnie pomagać.

Prezes Antoni Przybysz

ILE MOŻNA „DOROBIC”?

Emeryt czy rencista określany w terminologii ZUS-owskiej jako „świadczeniobiorca” ma ograniczone możliwości zarobkowe. Nie będziemy w tej rubryce rozstrząsać czy i na ile jest to słuszne, wielokrotnie ten temat zajmował nasze łamy.

Wysokość osiąganych dochodów określa Rozporz. MPiPS z dnia 22.07.1992 r. (Dz. U. 58, poz. 290) i wydawać by się mogło, iż wiedza o tym przepisie jest wśród zainteresowanych powszechna. Tak jednak nie jest, o czym świadczy choćby list otrzymany od jednego z naszych Czytelników z białostockiego, w którym pyta ile może zarobić nie tracąc renty.

Przypomnijmy zatem: wysokość dochodów osiąganych ze świadczenia pracy przez „świadczeniobior-

cę” nie jest określona kwotowo lecz pozostaje w ścisłym związku z przeciętnym wynagrodzeniem (określa i publikuje je GUS). Bez zawieszenia świadczenia można „dorobić” do 60% tej przeciętnej, przy dochodzie w przedziale między 60 a 120% część świadczenia jest zawieszana, w całości zaś – po przekroczeniu 120% progę.

Jak to wygląda po przełożeniu na język aktualnie obowiązujących kwot? Przeciętne wynagrodzenie wynosi 3.653.340 zł. Zatem od 1.06.1993 r. bez żadnego zawieszania rencista czy emeryt może zarobić maksimum 2 mln 192 tys zł. Ta kwota pomnożona przez dwa daje 4 mln 384 tys (120% przeciętnej płacy), jej przekroczenie – jak chodzi o dochód osią-

gany z tytułu pracy – powoduje całkowite zawieszenie świadczenia.

Tych, którzy zarabiają w tym przedziale ZUS „ukarze” zmniejszeniem pobieranego świadczenia, którego wysokość będzie uzależniona od jego rodzaju. Zmniejszenie to wynosi:

- dla emeryta i rencisty legitymującego się I lub II grupą inwalidzką – 768.336,- zł
- dla rencisty z III grupą – 576.252,- zł
- dla pobierającego rentę rodzinną – 653.086,- zł.

Oczywiście jednym z podstawowych obowiązków „świadczeniobiorcy” jest natychmiast donieść ZUS-owi o fakcie zarobkowania i dochodach osiągniętych z tytułu świadczenia

pracy. Takż sam obowiązek – niezależnie – spoczywa na pracodawcy.

Buchalteria – przeliczanie

procentów i złotych jest czymś powszechnym w środowisku pracujących osób niepełnosprawnych, doprowadzając momentami do takich paradoksów jak czasowe zawieszanie działalności firm, których pracownicy są na pograniczu limitów zarobkowych. Jeszcze chwila i dojdzie do tego, że zaczniemy uważać, że to normalne i naturalne, zaś usatysfakcjonowany budżet i ZUS udają, że o niczym nie wiedzą.

ZUS-u nie interesuje natomiast wysokość dochodów osiąganych przez emeryta i rencistę z tytułu umów zlecenia i umów o dzieło, oczywiście gdy czasokres umowy nie przekracza 30 dni. Gdy umowa trwa dłużej, pracodawca jest obowiązany zapłacić składkę na ubezpieczenie społeczne, zaś zarobek „świadczeniobiorcy” traktowany jest na równi z osiąganym na zasadzie umowy o pracę, z reperkusjami jak powyżej.

PYTANIA DO REDAKCJI

W poprzednim numerze opisując uchwały KRON przyjęte 15 maja br. na wyjazdowym posiedzeniu w Wałbrzychu, posłużyłam się niedopuszczalnym skrótem, przy opisie trzeciej uchwały. Mogło to doprowadzić do wypaczenia sensu i idei całej uchwały, co nie było intencją ani moją, a tym bardziej redakcji „Naszyc Spraw”.

Przepraszam wszystkich zainteresowanych w swoim i redakcji imieniu.

Iwona Kucharska

W ramach ekspiacji przytaczamy pełny tekst tej uchwały.

UCHWAŁA Krajowej Rady Osób Niepełnosprawnych z dnia 15 maja 1993 w sprawie funkcjonowania Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

1. Rada wysoko ocenia wprowadzane w ostatnim czasie nowatorskie formy finansowania inicjatyw służących wspieraniu aktywności osób niepełnosprawnych.

2. Niepokój Rady budzą działania niektórych resortów, w tym zwłaszcza zdrowia i edukacji, wskazujących PFRON jako źródło finansowania ciężących na tych resortach zadań, a nawet finansowania podległych im jednostek.

3. PFRON, zgodnie z ustawą, winien koncentrować swe wydatki przede wszystkim na działaniach tworzących warunki aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych. Zaangażowanie Funduszu poza tą sferą winno dotyczyć co najwyżej realizacji zadań nie objętych działaniami innych instytucji publicznych finansowanych z budżetu Państwa, w tym szczególnie działań na rzecz niepełnosprawnych dzieci.

4. Ze szczególnym zaniepokojeniem Rada odbiera informacje o zamiarze przedłużenia na kolejny rok 1994 zwolnienia jednostek budżetowych z obowiązku zatrudnienia, jako 6% ogółu pracowników, osób niepełnosprawnych. Jednostki te korzystały z takiego zwolnienia już w latach 1992-93. Praktyka corocznego przedłużania zwolnień stanowi rażące naruszenie zasad określonych w ustawie z dnia 9 maja 1991 r. o zatrudnianiu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych. Jest to tym bardziej nieuzasadnione, iż jednostki budżetowe są zakładami pracy szczególnie kwalifikującymi się do zatrudniania osób niepełnosprawnych. Ponadto działania takie dyskredytują państwo, które egzekwując ów obowiązek od samodzielnych podmiotów będących zakładami pracy, równocześnie w zawaolowany sposób zwalnia własne (rządowe i samorządowe) jednostki. Rada oczekuje od naczelnycch organów Państwa zaprzestania tego rodzaju, sprzecznych z zasadą praworządności, praktyk.

BOGATA OFERTA WARSZTATOWO-PLENEROWA DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH TWÓRCÓW

Bieżący rok obfituje w wiele imprez z zakresu szeroko rozumianej art-terapii adresowanych do osób niepełnosprawnych. To swoisty, bardzo pozytywny fenomen dowodzący docenienia możliwości jakie ekspresja poprzez sztukę daje tym osobom, docenienia również ich potrzeb w tym zakresie. Być może uda się w tegorocznym podsumowaniu tych imprez pokusić się o pewną pogłębioną analizę tego zjawiska.

Na razie oferta dla niepełnosprawnych artystów parających się działalnością plastyczną.

★ Plener rzeźbiarski (głina, drewno) organizowany przez Zarząd Główny Polskiego Związku Niewidomych dla niewidomych i słabowidzących w Ośrodku Leczniczko-Rehabilitacyjnym PZN w Muszynie, w terminie 15-24 września.

★ IV Warsztaty Twórcze dla Młodzieży Niepełnosprawnej „REPTY'93” w Tarnowskich Górach, w terminie 13 września do 1 października br.

Bogaty program, zajęcia prowadzone przez profesjonalnych artystów, zakwaterowanie i podstawowe materiały – nieodpłatnie, wyżywienie ok. 400 tys. zł.

Zgłoszenia do 30 sierpnia na adres: Władysław Grzesica, ul. Śniadeckiego 1, 42-604 Tarnowskie Góry, z dopiskiem „Warsztaty Twórcze Repty'93”.

★ W październiku – jak już informowaliśmy – poznański WIELSPIN organizuje w Wągrowcu drugi w tym roku turnus rehabilitacyjno-usprawniający dla niepełnosprawnych zainteresowanych malarstwem, rzeźbą, rękodziełem artystycznym, poezją, prozą i recytacją.

Blisze informacje pod poznańskim numerem telefonu (61) 213-236.

IKa

„NASZE SPRAWY” — Pismo Rehabilitacyjno-Gospodarcze Spółdzielni Inwalidów i Zakładów Pracy Chronionej

Redaktor Naczelny: Ryszard Rzebko. Wydawca: RSUP Katowice. Redakcja i opracowanie: Agencja Wydawnicza „INA-PRESS” Katowice. Adres wydawcy i redakcji: 40-952 Katowice, ul. Sokolska 3, tel. 59-62-21/4, tlx 0312454, fax 58-77-89. Numer zamknięto: 30.06.1993 r. Skład i łamanie: Res-Type Katowice, ul.

Warszawska 10, tel./fax 58-88-69. Redakcja zastrzega sobie prawo skrótów i zmian w nadsyłanych materiałach oraz nie bierze odpowiedzialności za treść ogłoszeń.

24 czerwca we Wrocławiu zebrali się członkowie O.S.P.N. „Nasze Sprawy” na drugim i – jak się wkrótce okazało – ostatnim Walnym Zgromadzeniu Stowarzyszenia.

Wybrano tylko jedną komisję – uchwał i wniosków oraz mandatową, w skład której weszli: Michał Skowroński, Władysław Białas i Cyprian Kubacki, natomiast w prezydium Zgromadzenia zasiadli Zbigniew Rachaus, Józef Sojda i Henryk Wójcik.

Wygłaszając sprawozdanie Zarządu Stowarzyszenia Jerzy Modrzejewski powiedział m.in.: *Opowiadaliśmy się za włączeniem spółdzielni inwalidów w kapitalizm, za stworzeniem modelu rehabilitacji zawodowej pozwalającej konkurować osobom niepełnosprawnym na rynku pracy. Wiele z tego udało nam się zrealizować, jednak marzenia, które mieliśmy cztery lata temu o szybkiej drodze do dobrobytu, okazały się w dużej części nierealne. (...) Pierwszą próbę integracji po likwidacji wspólnych struktur było Krajowe Porozumienie Spółdzielni Inwalidów (KPSI), zawiązane w październiku 1990 roku. Dla lepszej realizacji podstawowych zadań przekształciło się ono we wrześniu 1991 roku w Stowarzyszenie „Nasze Sprawy”. Myślę, że w znacznym stopniu organizacja ta spełniała pokładane w niej oczekiwania.*

Za najważniejsze inicjatywy uznał on:

– Zorganizowanie protestu kilkudziesięciu zakładów pracy chronionej

ewolucji – najpierw były stowarzyszenia i inne organizacje osób niepełnosprawnych, one wywierały naciski na rządy lokalne i krajowe, powstawały ustawy i fundusze. U nas jakby odwrotnie – mamy ustawę o rehabilitacji i PFRON tworzy się jednak luka między rozwiązaniami legislacyjnymi, centralnymi urzędami państwa, a osobą niepełnosprawną w konkretnej miejscowości. Lukę tę wypełniają liczne stowarzyszenia i warto rozpatrzyć czy „Nasze Sprawy” – ze swoim znanym, dobrym imieniem – nie mogłyby uczestniczyć w tych nowych działaniach – z nowym statutem, zadaniami, członkami. Nasze stowarzyszenie daje gwarancję rzetelności i skuteczności tych działań.

Któryś z tych wariantów należy wybrać, zostało to poddane pod dyskusję.

Prez. Modrzejewski dziękując wszystkim, którzy przyczynili się do powstania i rozwoju OSPN „Nasze Sprawy” dodał, iż nie musimy się wstydić tego co zrobiliśmy wspólnie.

Po bardzo ciekawej dyskusji – przynajmniej pewne jej fragmenty będziemy się starali zamieścić w wydaniu wakacyjnym – obecni członkowie znaczną większością głosów zdecydowali o rozwiązaniu Stowarzyszenia.

Przyjęto jednogłośnie przedstawione sprawozdania Zarządu i Komii

„Nie musimy się wstydić tego co zrobiliśmy wspólnie”

STOWARZYSZENIE „NASZE SPRAWY” DOKONAŁO ŻYWOTA

w S.I. „Świt” w Warszawie, w obronie ustawy o rehabilitacji i w proteście przeciwko stosowaniu politycznego klucza partyjnego w obsadzie stanowiska Pełnomocnika.

– Podjęcie rozmów – wraz z KKKONiSI NSZZ „Solidarność” – z Pełnomocnikiem, panią Marią Lubera, celem m.in. zahamowania spadku zatrudnienia osób niepełnosprawnych. Zawarto korzystne dla naszego środowiska porozumienie, które niestety nie zostało zrealizowane.

– Uczestnictwo w pracach legislacyjnych Sejmu i Senatu.

– Niewątpliwym sukcesem miesięcznika „Nasze Sprawy”, który wiele miejsca poświęcał sprawom naszego Stowarzyszenia, jest prenumerowany przez większość zakładów pracy chronionej i WOZiR, dociera też do Urzędów Pracy i organizacji osób niepełnosprawnych.

– Powołanie Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej, pozwalającej szerzej zająć się sprawami gospodarczymi zakładów pracy chronionej.

– Udział we współtworzeniu Krajowej Rady Osób Niepełnosprawnych (KRON), „Nasze Sprawy” były członkiem założycielem tej organizacji, aktywnie uczestniczą w jej pracach.

– Szczególną wagę przykładano do stałych kontaktów z Pełnomocnikiem ds Osób Niepełnosprawnych i Zarządem PFRON. Bardzo trudne były początki tych rozmów i przebiegały one z dużymi oporami, co uległo znacznej poprawie i ożywieniu po objęciu stanowisk przez min. Andrzejewską i prez. Miłka.

Stowarzyszenie „Nasze Sprawy” swoim działaniem, uporem i konsekwencją w promocji zatrudniania osób niepełnosprawnych zdobyło uznanie nie tylko tych osób, również Sejmu, Senatu i czynników opiniotwórczych. Dowodem tego jest nominacja pana Andrzeja Palki na stanowisko zastępcy prezesa Zarządu PFRON, dowodzi tego również udział przedstawiciela Stowarzyszenia w podejmowaniu decyzji na temat VAT, na spotkaniu u premiera Łączkowskiego.

Jednak nie wszystko się udało – nie wyszły wspólne hurtownie, reklama, handel ze Wschodem, nie do końca jesteśmy zadowoleni z rozwiązań VAT.

Następnie prezes Stowarzyszenia przedstawił alternatywne stanowisko Zarządu w sprawie jego dalszego funkcjonowania.

1. Cele i zadania podstawowe – osłona interesów zakładów pracy chronionej – spełnia już w tej chwili Krajowa Izba, jest to jakby wyższy etap rozwoju, twórcza kontynuacja.

2. Podtrzymanie działalności Stowarzyszenia z nowymi zadaniami i w nowej strukturze. Na Zachodzie odbywało się to wszystko drogą

sji Rewizyjnej, powołano likwidatora – został nim pan Andrzej Gajdziński z „Raciborzanki” i przyjęto 6 uchwał m.in. o umorzeniu zaległych składek od członków fizycznych i wspierających i o przekazaniu środków pozostałych po likwidacji Stowarzyszenia „Nasze Sprawy” na rzecz Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej. Uchwałę nr 5 publikujemy poniżej w całości.

Jesteśmy sprawcami i świadkami rozwiązania OSPN „Nasze Sprawy” – zakończył Zgromadzenie pan Zbigniew Rachaus, uprzednio dziękując za ogromny wkład pracy jego szefowi – Jerzemu Modrzejewskiemu. Myślę, że do Izby przeniesiemy atmosferę jaka nam towarzyszyła w pracach Stowarzyszenia, atmosferę społecznego zaangażowania, przyjacielskiej współpracy, pogardę dla walki o stółki i pełne oddanie sprawom naszego środowiska, dla których poświęciliśmy się.

UCHWAŁA Nr 5/93

Walnego Zgromadzenia członków Stowarzyszenia Pomocy Niepełnosprawnym – „Nasze Sprawy” z dnia 24 czerwca 1993 r.

Walne Zgromadzenie Członków Stowarzyszenia Pomocy Niepełnosprawnym – „Nasze Sprawy” obradujące dnia 24.06.1993 r. we Wrocławiu, biorąc pod uwagę systematycznie pogarszające się warunki życia osób niepełnosprawnych, spowodowanych m.in. lawinowym odbieraniem im ulg wyrównujących szansę startu i dalszego godziwego życia w społeczeństwie, zwraca się do Rządu ze stanowczym żądaniem podjęcia skutecznych działań ochronnych w stosunku do osób niepełnosprawnych.

Podkreślamy, że dotychczasowe deklaracje pomocy temu środowisku składane przez przedstawicieli organów państwowych, mijają się z rzeczywistością.

Jesteśmy zaniepokojeni wymuszaniem przez poszczególne resorty finansowania zadań ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, do których realizacji resorty te zobowiązane są ustawowo i w ramach środków przekazanych im z Budżetu Państwa.

Walne Zgromadzenie Członków Stowarzyszenia Pomocy Niepełnosprawnym – upoważnia do dalszego kontynuowania działań na rzecz i w interesie środowiska niepełnosprawnych – Krajową Izbę Gospodarczo-Rehabilitacyjną z siedzibą w Warszawie.

Sekretarz
Walnego Zgromadzenia
Henryk Wójcik

Przewodniczącą
Walnego Zgromadzenia
Zbigniew Rachaus

ROZMOWY KIG-R Z ZARZĄDEM PFRON

26 maja tego roku miało miejsce pierwsze oficjalne spotkanie przedstawicieli Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej (Jerzy Modrzejewski, Leszek Duda, Maciej Pomierny) z prezesem Zarządu PFRON – Zbigniewem Milkiem. Przedstawiono na nim opracowany przez KIG-R pakiet propozycji działań niezbędnych dla poprawy kondycji gospodarczej zakładów pracy chronionej, który bliżej prezentowaliśmy już uprzednio na naszych łamach.

Oto najważniejsze z nich.

Agencja Restrukturyzacyjna

Silnie odczuwalny jest brak wypracowanego systemu, który określałby kto i na jakich zasadach miałby przejmować składniki majątkowe likwidowanych zakładów pracy chronionej. Sprzedawać je? Zagospodarować? A kto weźmie odpowiedzialność za osoby niepełnosprawne, które utraciły w nich pracę?

Dużym problemem są też rozpoczęte i zaawansowane inwestycje, zaś nieporozumieniem jest finansowanie ich zakończenia, bez realnego planu ulokowania w tych obiektach rentownej produkcji.

Temat ten bezpośrednio zahacza o politykę społeczną rządu i nie do końca mieści się w kompetencjach Zarządu i Rady PFRON, które powołane są do gospodarowania Funduszem, nie zaś kreowanie tej polityki.

Tym niemniej PFRON nie będzie tego tematu unikał: prezes Milek wyraził zgodę, by KIG-R spróbował opracować plany zagospodarowania kilku takich inwestycji, a po ich akceptacji zrealizował je – za środki

Funduszu. Jeśli ten eksperyment powiedzie się, a działanie przyniesie efekty, będzie można „przymierzyć się” do systemu i powołania czegoś na kształt Agencji Restrukturyzacyjnej zakładów pracy chronionej.

Wspólne przedsięwzięcia gospodarcze celem restrukturyzacji

Przedstawiciele KIG-R zaproponowali zbadanie stanu, postawienie diagnozy, opracowanie programu i jego realizację kilku porozumień zakładów pracy chronionej, które stworzą coś w rodzaju holdingu pod wspólnym zarządem, celem realizacji konkretnego przedsięwzięcia gospodarczego.

Szef PFRON uznał, iż eksperyment taki mógłby być bardzo pożyteczny, wyraził też zgodę na jego finansowanie. Zaproponował, by wstępnie były to trzy porozumienia branżowe, w tym jedno w branży elektronicznej. Jeśli takie działania przyniosą zamierzony efekt – PFRON będzie finansowo wspierał ich kontynuację.

Prez. Milek zaproponował ponadto, by KIG-R włączyła się do – opracowywanej właśnie przez Fundusz – analizy możliwości zatrudnienia osób niepełnosprawnych w regionie łódzkim, gdzie problem ten jest szczególnie nabrzmiały.

Przedstawiciele Izby zobowiązali się do opracowania własnych materiałów i propozycji, przedstawienia i skonfrontowania ich z materiałami PFRON.

Szkolenie kadry menedżerskiej

ma duże znaczenie przy działaniach restrukturyzacyjnych, w szcze-

gólności zaś przy przedsięwzięciach 2–3 zakładów łączących się w spółkę dla wspólnych działań gospodarczych. Na równi miałyby ono dotyczyć zarówno dotychczasowej kadry kierowniczej, przygotowania nowych energicznych kadr, jak i szkolenia kierownictw Rad Nadzorczych i związków zawodowych.

Bank Informacji

o zakładach pracy chronionej – konieczność stworzenia i opracowania takiego „katalogu” nie podlega dyskusji. PFRON będzie miał gotowy taki bank do końca czerwca br., Izba będzie miała możliwość korzystania z niego.

Seminarium na temat restrukturyzacji

KIG-R wystąpił z propozycją organizacji takiej konferencji, na której – w oparciu o dotychczasowe doświadczenia firm konsultingowych przeprowadzających takie prace w zakładach pracy chronionej – można by się pokusić o wyciągnięcie pewnych uogólniających wniosków.

Firmy współpracujące z PFRON mają opracować tematykę, którą chciałyby przedstawić na seminarium, to samo uczynią „konsultingowcy” rekomendowani przez Izbę.

Prezes Zbigniew Milek oczekuje i liczy na współpracę PFRON z KIG-R, której zlecane będą przez Fundusz konkretne zadanie do realizacji; propozycje mogą tu padać z obu stron.

Ustalono, iż byłoby celowym, by przedstawiciele Funduszu i Izby byli w stałym roboczym kontakcie, okresowe spotkania mogłyby się odbywać mniej więcej co dwa tygodnie.

Po pewnych zawilościach proceduralnych Krajowa Izba Gospodarczo-Rehabilitacyjna i jej statut zostały oficjalnie zarejestrowane przez Wydział Gospodarczo-Rejestrowy Sądu w Warszawie 18 maja br., pod nr 49.

Zatem posiedzenie Prezydium Rady KIG-R, które odbyło się 27 maja i Rady z dnia 17 czerwca br. można uznać za pierwsze oficjalne.

W statucie Izby Sąd dokonał pewnych zmian o charakterze redakcyjnym, jedyną bardziej istotną zmianą dotyczy wykreślenia pojęcia i instytucji „zarządu delegatury”, uznano bowiem, iż delegatura Izby nie jest jej organem, nie posiada osobowości prawnej.

W telegraficznym skrócie przedstawiamy najważniejsze sprawy, które były tematem tych posiedzeń.

1. Koncepcja pracy regionalnych delegatur KIG-R oczekuje na pilne przygotowanie i przedyskutowanie na forum Rady.
2. Ocena odbytych spotkań branżowych. Uznano, iż bieda jednoczy, jednak wśród kadry zakładów pracy chronionej widoczna jest jeszcze inercja, przy braku pomysłów i inicjatyw do przełamania niekorzystnej koniunktury gospodarczej. W dotychczas odbytych

razdach, radach, związkach. Nie chodzi to o „narzucanie” nowych ludzi, czy tworzenie zarządów komisarycznych – choć w wielu przypadkach byłoby to pożądane i pożyteczne – dla wszystkich było jednak oczywiste, że w zamian za uzyskane na restrukturyzację środki, spółdzielnie powinny zrezygnować z części samodzielności. Kolejny temat do „przerabiania” to kolejny eksperyment polegający na wzorcowym zakończeniu inwestycji i zagospodarowaniu tego obiektu oraz „podniesieniu” spółdzielni, która znajduje się w bardzo złej sytuacji gospodarczej, jest zagrożona likwidacją. Po dyskusji przyjęto, iż do rozpracowania i realizacji tematu inwestycyjnego będzie obiekt przeznaczony na Business-Center, własność Regionalnej Spółdzielni Inwalidów we Wrocławiu. Trwają poszukiwania i pomiarki do realizacji drugiej części zlecenia.

5. Zaapelowano do tych członków Izby którzy nie przysłali do tej pory zestawienia swoich należności i zobowiązań (najlepiej przesłać odbitki druku F-01), co uniemożliwia sporządzenie zestawienia globalnego.
6. Wobec faktów nieuzasadnionych ataków niektórych środków masowej komunikacji na PFRON Rada KIG-R opracowała i przyjęła swoje stanowisko w sprawie Funduszu, które przytaczamy poniżej.

„Jeśli nie wzmocnimy zarządzania to przegramy”

BIEŻĄCE PRACE KRAJOWEJ IZBY GOSPODARCZO-REHABILITACYJNEJ

czterech spotkaniach wzięli udział przedstawiciele około 110 członków Izby, do odbycia pozostało jeszcze spotkanie w poznańskim.

3. Brak rozporządzenia Min. Finansów w sprawie VAT dla zakładów pracy chronionej (powstało dopiero 16 czerwca) wzbudził duże zaniepokojenie Prezydium Rady.

4. Przebieg spotkania przedstawicieli KIG-R z prezesem Zarządu PFRON przedstawili jego uczestnicy. Było ono też przedmiotem dyskusji.

W kwestii porozumień kilku firm celem realizacji wspólnego przedsięwzięcia dominował pogląd, iż trzeba postawić na te branże i producentów, którzy zagwarantują najwyższy i najszybszy efekt, niezbędny jest tu sukces. Należy spróbować też „restrukturyzacji bliższej” – wobec faktycznego zamknięcia rynków zachodnich dla naszych wyrobów jest konieczność wejścia na rynki bylej RWPG. Działać należy w wielu – nawet pozornie najbardziej przyziemnych – kierunkach, przygotować różne warianty porozumień z inwestorami krajowymi i zagranicznymi.

Uznano, iż należy powrócić do tych zakładów, które brały udział w dotychczasowych spotkaniach branżowych, jeszcze raz „zwołać” te, które rzeczywiście zainteresowane są współpracą, bez obserwatorów. Do 15 lipca można na adres KIG-R (Warszawa, Gałczyńskiego 4, p. 807, 808) składać projekty i biznes-plany, każdy członek Izby może wziąć udział w tym eksperymencie.

W procesie restrukturyzacji konieczne też będzie intensywne szkolenie kadr, w tym poszukiwanie zupełnie nowych, energicznych menadżerów. Jeśli nie wzmocnimy zarządzania w spółdzielniach – powiedział m.in. J. Modrzejewski, prezes KIGR – to przegramy, wystarczy spojrzeć na prywatne zakłady pracy chronionej. Stąd konieczność wprowadzenia nowych ludzi, nowego myślenia w za-

7. Podjęto decyzję w sprawie założenia wspólnych hurtowni dla członków Izby, w pierwszej fazie będą one w Łodzi, Wrocławiu, Katowicach i Radomiu.

8. Przygotowania projektu modelu rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych w Polsce podjęto się na zlecenie PFRON. Prezydium Rady opracuje projekt i powoła zespół pod egidą KIG-R. Zakończenie tych prac planuje się na I kwartał 1994 roku.

9. Postanowiono powołać przy KIG-R zespół ekspertów oraz zespół firm konsultingowych, które otrzymają rekomendację Izby i zajmować się będą projektami i realizacją restrukturyzacji spółdzielczych zakładów pracy chronionej.

10. KIG-R oczekuje na propozycje osób, które będą kandydować do Parlamentu, a mogłyby w nim reprezentować interesy osób niepełnosprawnych. Rada Izby byłaby skłonna sfinansować część ich kampanii wyborczej. Specjalne posiedzenie Rady poświęcone tylko temu tematowi odbędzie się jeszcze przed wyborami.

11. Zaakceptowano zorganizowanie we wrześniu konferencji na temat restrukturyzacji spółdzielni inwalidów. 7 lipca br. będzie miało miejsce w Warszawie spotkanie przygotowawcze. Będzie ona zorganizowana w porozumieniu z Biurem Pełnomocnika, Urzędem Pracy i PFRON.

12. Wysłano podziękowanie za dotychczasową działalność i osiągnięcia na ręce Prezydium Walnego Zgromadzenia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pomocy Niepełnosprawnym „Nasze Sprawy”.

DOKOŃCZENIE NA STR. IV

DOKOŃCZENIE ZE STR. III

13. Do kilku dużych firm zachodnich (m.in. Fiat i Volkswagen) postanowiono wystąpić z propozycją kooperacji – współpracy, w zakresie produkcji środków ochrony pracy (odzież robocza i ochronna, inne). Muszą być one maksymalnie skonkretyzowane.
14. PFRON wyraził zgodę na opiniowanie przez KIG-R wniosków swoich członków o przedłużenie okresu karencji i umorzenie kredytu.
15. Przygotowana będzie ocena dotychczasowego regulaminu wydatkowania środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych i ewentualne propozycje jego zmian.
16. Poparcie i akceptację postanowiono wyrazić inicjatorom powołania Związku Rewizyjnego w Katowicach. Takie rozwiązania lokalne sprzyjają integracji bezpośrednio w regionach.
17. Do ministra pracy – Jacka Kuronia skierowane będzie memorandum dotyczące spłacania w pierwszej kolejności zakładów pracy chronionej, w procesie oddłużania przedsiębiorstw państwowych.
18. Pismo z pytaniem o kierunki wydatkowania środków pozostałych po likwidacji byłego CZSI zostanie skierowane do jego likwidatora – mec. Stawskiego.

Od września br. posiedzenia Rady KIG-R będą odbywały się stale co miesiąc. Od tego też okresu będą ustalone terminy dyżurów członków Rady w terenie (w spółdzielniach osób prawnych) i w Warszawie. Rada wyraziła też podziękowania zakładom „Rameta” w Raciborzu, nyskiemu „Pokojowi” i „Postępowi” w Pniewach, za nieodpłatne przekazanie mebli biurowych na wyposażenie dwóch pokoi przy ul. Galczyńskiego w Warszawie, w których mieszczą się biura Izby.

Stanowisko Krajowej Izby Gospodarczo-Rehabilitacyjnej w sprawie Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

Krajowa Izba Gospodarczo-Rehabilitacyjna jako organ samorządu gospodarczego zakładów pracy chronionej zatrudniających osoby niepełnosprawne, zrzeszająca obecnie 203 jednostki gospodarcze o różnych formach własności (spółdzielcze i prywatne), stwierdza co następuje:

Zakłady pracy chronionej w liczbie 750, zatrudniające około 150 tys. osób, mimo posiadania pewnych ulg ustawowych są w bardzo trudnej sytuacji gospodarczej, w kontekście uwarunkowań gospodarki rynkowej.

Ich dalsze losy uzależnione są od wspomoczenia finansowego na niezbędną restrukturyzację, dotyczy to głównie zakładów spółdzielczych jak i prywatnych, które w ostatnim czasie lawinowo powstają.

Dotychczasowe istnienie tych zakładów, a tym samym miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych jest możliwe dzięki pomocy finansowej PFRON, uzyskiwanej na warunkach preferencyjnych, z której skorzystało ponad połowę zakładów na kwotę 1.200 mld. zł. Pomoc ta objęła pożyczki, dotacje, dofinansowania oprocentowania kredytów bankowych i miejsc pracy dla psychicznie chorych, utworzenia warsztatów terapii zajęciowej, pomocy doradczej oraz innych form wspomoczenia.

Opierając się na badaniach tych zakładów dokonanych przez specjalistyczne firmy konsultingowe można stwierdzić, że bez środków

finansowych pochodzących z funduszu dalszy byt około 80% zakładów jest zagrożony w najbliższym czasie, gdyż o własnych siłach nie są zdolne dokonać restrukturyzacji prowadzonej w całej gospodarce narodowej.

Środki PFRON umożliwiają nie tylko przetrwanie, dostosowanie do aktualnych warunków i rozwój zakładów pracy chronionej ale również powodują wyraźne zwiększenie aktywności przedsiębiorstw w tworzeniu nowych stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych.

Nadmieniamy przy tym, że w świetle występującego ponad 14% bezrobocia, szczególnie narażone na utratę miejsc pracy są osoby niepełnosprawne, co obserwujemy w regionach o wysokim natężeniu bezrobocia. Osoby te tym samym stanowią dodatkowe obciążenie dla budżetu.

Reasumując powyższe stwierdzamy, że PFRON jest niezbędny dla realizacji procesu rehabilitacji zawodowej i integracji społecznej osób niepełnosprawnych i powstał on na wzór podobnych rozwiązań funkcjonujących od lat w Europie Zachodniej, gdzie ich przydatność została w pełni potwierdzona.

Biorąc pod uwagę krótki okres funkcjonowania Funduszu bez jakiegokolwiek okresu przygotowawczego i w związku z tym brak wypracowanych stałych form i metod pracy, wobec nacisków wywołanych oczekiwaniami społecznymi, jego dotychczasowe działania uznać należy za zadowalające.

Podkreślając istotny wpływ PFRON w zakresie promocji zatrudniania osób niepełnosprawnych, w ślad za żądaniami i oczekiwaniami naszych członków i na podstawie rozeznania potrzeb całego środowiska, KIG-R sugeruje – dla osiągnięcia większej skuteczności działania Funduszu i lepszej efektywności wykorzystania jego środków – podjęcie następujących działań:

- Powołanie własnego banku finansowego przy współdziałaniu zakładów pracy chronionej
- Stymulowanie restrukturyzacji zakładów pracy chronionej
- Wykorzystanie trwającego w kraju procesu przekształceń własnościowych, ewentualnego przejmowania nierentownych zakładów, celem tworzenia nowych miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych
- Uruchomienie terenowych agend PFRON.

Powyższe propozycje są aktualnie konsultowane z Zarządem PFRON, a w ich relacji KIG-R widzi pełną skuteczność działania Funduszu.

W świetle powyższej opinii stwierdzamy, że istnienie i aktywne funkcjonowanie Funduszu jest bezwzględnie konieczne dla środowiska osób niepełnosprawnych.

Zaprezentowane stanowisko przyjęte zostało Uchwałą nr 7 Rady KIG-R, z dnia 17.06.1993 roku.

Rada KIG-R

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.